

РЕШЕНИЕ

№ 536

гр. Варна, 22.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ВАРНА, 36 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и осми март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Теодора Шишкова

при участието на секретаря Неше Еюб. Реджепова
като разгледа докладваното от Теодора Шишкова Административно
наказателно дело № 20233110202446 по описа за 2023 година

Производството е образувано е по жалба на М. Г. К. с ЕГН ***** срещу НП 442а-197/22 от 07.04.2023г. на Началник сектор ОП Четвърто РУ към ОД на МВР - Варна, с което на въззивника за нарушени е на чл. 17а, ал. 2 от ЗУЧК е наложено наказание на основание чл. 30, ал. 3 ЗУЧК „глоба“ в размер на 1000 лв.

С жалбата въззивникът иска отмяна на НП като незаконосъобразно и неправилно и претендира разноси.

В съдебно заседание жалбоподателят лично и чрез адв. Н. поддържа наведените в жалбата доводи за незаконосъобразност на НП и АУАН и претендира разноси. По същество оспорва възприетата фактическа обстановка, като посочва, че автомобилът е бил паркиран в близост до асфалтовия път, на черен път, далеч от растителност, дюни и/или плажна площ. Посочва още, че към датата на инкриминираните събития на мястото не е имало поставена табела, която да обозначава, че се касае за защитена зона върху която не следва да се паркират леки автомобили. Наред с това посочени били два планоснимачни номера на имоти върху които автомобилът на практика е паркирал, което правело неясно мястото на нарушението.

Жалбоподателят К. на свой ред посочва, че табела е имало поставена

едва през 2023г., но не и през 2022г.

Въззиваемата страна, редовно призована не изпраща представител, в писмени бележки поддържа доводи за законосъобразност на обжалваното НП, като моли съда да отхвърли жалбата и да присъди юрисконсултско възнаграждение.

С оглед събраните по делото доказателства, съдът прие за установено от фактическа страна следното:

На 09.08.2022г. между 10:00 и 15:00 ч. в к.к. „Шкорпиловци“ село Шкорпиловци, област Варна въззивникът бил паркирал собствения си лек автомобил марка „Мерцедес“ МЛ 270 с рег. номер РВ6688АГ върху крайбрежната и плажна ивица и дюните в границите на морски плаж Шкорпиловци – север в поземлен имот с идент. 83404.502.7 и 83404.502.36 по кадастрална карта и кадастралните регистри на землището на село Шкорпиловци.

Нарушението било установено от служители на Министерството на туризма, по време на проверка на защитена зона и било документирано в констативен протокол с номер 016314/09.08.2022г.

Повикан бил полицейски екип, част от който бил св. Ц. М., който издал спрямо жалбоподателя К. АУАН за допуснато нарушение нарушени е на чл. 17а, ал. 2 от ЗУЧК, като впоследствие въз основа на така издадения АУАН било издадено и процесното наказателно постановление, с което на К. за нарушение на чл. 17а, ал. 2 от ЗУЧК му било наложено наказание по чл. 30, ал. 3 ЗУЧК „глоба“ в размер на 1000 лв.

Гореописаната фактическа обстановка се установява от събраните по делото писмени доказателства по АНП, както и от гласните доказателства, приобщени към делото, а именно показанията на свидетелите Д., Б. и М., които бяха достатъчно категорични досежно установената и от писмените доказателства по делото фактическа обстановка.

Колкото до показанията на свидетеля П., съдът ги кредитира също в частта, която посочва, че автомобилът действително бил паркирал на мястото посочено от АНО в АУАН.

Съдът въз основа на императивно вмененото му задължение за цялостна проверка на издаденото наказателно постановление относно законосъобразност, обосновааност и справедливост на наложеното

административно наказание направи следните изводи:

Жалбата е процесуално допустима, подадена е от надлежна страна в законоустановения срок за обжалване и е приета от съда за разглеждане по същество.

Наказателното постановление на Началника група на Сектор „ПП” при ОД МВР - Варна е издадено от компетентен орган.

Наред с посоченото, спазени са били всички процесуални срокове свързани с издаденото на АУАН, а впоследствие и на издаденото въз основа на него НП.

При цялостната проверка на атакуваното НП, настоящият съдебен състав не констатира нарушение на разпоредбите на чл. 42 от ЗАНН - относно описанието на нарушението.

В акта е направено пълно и детайлно описание на нарушението, датата и мястото на извършването му, както и на обстоятелствата при които е извършено. Посочени са и законовите разпоредби, които са нарушени.

По отношение на възражението, че мястото на нарушението било описано с два планоснимачни номера на поземлени имоти, което представлявало неяснота, съдът не споделя направеното възражение, тъй като двамата имота индикират границите на морски плаж „Шкорпиловци – север“ и не само, че не водят до объркване, а напротив описват по изискуемия начин мястото на извършване на нарушението.

Отразени са всички данни относно индивидуализацията на нарушителя. Спазено е от страна на административно - наказващия орган на изискването на чл. 57, ал. 1 от ЗАНН, а именно в издаденото наказателно постановление да бъде дадено пълно описание на нарушението, на обстоятелствата, при които е извършено, на доказателствата, които потвърждават извършеното административно нарушение.

Що се отнася до материалноправната законосъобразност на издаденото постановление, настоящият съдебен състав намери следното:

От събраните по делото доказателства, се установява по несъмнен начин, посредством преки и косвени доказателства, че жалбоподателя К. е осъществил от обективна и субективна страна състава на нарушението по чл. 17а, ал. 2 от ЗУЧК, за което била ангажирана административнонаказателната

му отговорност.

В подкрепа на горния извод са и показанията на свидетелите, които съдът изцяло кредитира, като на практика фактът на паркирането в защитената зона, не се оспорва и от жалбоподателя.

Нарушението е такова по чл. 17а, ал. 2 от ЗУЧК: „Забранява се поставянето на шатри и палатки, както и преминаването, паркирането и престоят на превозни средства, ремаркета и полуремаркета върху подвижни (бели) дюни, неподвижни дюни с тревна растителност (сиви дюни) и облесени дюни, попадащи в границите на зона "А", зона "Б" или в урбанизираните територии на населените места след границите на зона "А", освен в случаите на разрешено строителство по ал. 1.“

Колкото до твърдението на въззивника, че не била поставена указателна табела указваща защитената територия попадаща в границите на зона "А", зона "Б", в конкретния случай защитена зона по Натура 2000, Камчийска планина, такива доказателства по делото за липсата на табели не бяха представени.

АНО е ангажирал доказателства в преписката по делото за наличието на предприети действия по поставянето на табели с надписи за забранено паркиране на процесната територия с писмо с изх. номер т-08-00367/21.10.2022г.от РБ Министерство на туризма до Министъра на околната среда и водите и до Областния управител на област Варна.

По никакъв начин не е нарушено правото на защита на наказаното лице. Нарушението, което му е вменено е описано със съставомерните му белези и правилно е квалифицирано като такова по чл. 17а, ал. 2 от ЗУЧК, както и правилно е приложена санкционната разпоредба на чл. 30, ал.3 от ЗУЧК.

Същото е безспорно установено, извършено е именно от наказаното лице, правилно е квалифицирано и е наложено административно наказание, съобразно приложимата санкционната разпоредба, което е в минимален размер предвиден от законодателя, а именно - 1000 лв.

Съгласно чл.30, ал.3 от ЗУЧК, който в нарушение на закона премине или спре превозно средство за престой или за паркиране върху територията на морския плаж или върху подвижни (бели) дюни, неподвижни дюни с тревна растителност (сиви дюни) и облесени дюни, попадащи в

границите на зона "А", зона "Б" или в урбанизираните територии на населените места след границите на зона "А", ако по друг закон не е предвидено по-тежко наказание, се наказва с глоба от 1000 до 3000 лв. или с имуществена санкция от 3000 до 5000 лв.“

Съдът намира, че в случая не би могла да намери приложение разпоредбата на чл.28 от ЗАНН, доколкото не са установени обстоятелства, които отличават извършените нарушения от типичните от съответния вид, с оглед явна незначителност на обществената опасност на нарушението респ. липсата на такава.

Конкретното нарушение, за което е ангажирана отговорността на жалбоподателя, е свързано с паркиране в зона, която според ЗУЧК е с режим на особена териториално-устройствена защита.

Територии с особена териториалноустройствена защита са защитените територии за природозащита, за културно-историческа защита, свлачищните територии, санитарно-охранителните зони около водоизточниците и съоръженията за питейно-битово снабдяване и около водоизточниците на минерални води – публична държавна собственост, както и други територии със специфична характеристика, чиито режим на устройство и контрол се уреждат в отделни закони /т.напр. високопланинските и крайграничните територии, морското крайбрежие и др./

Съответно обективизираното нарушение, а именно паркирането в такава зона накърнява обществените отношения, които защитават териториалното устройство.

Основното възражение на жалбоподателя свързано с отсъствието на указателна табела в разглеждания период, дори да отговаря на истината не следва да извинява неговото поведение, доколкото същият е имал механизъм да проучи предварително какъв е обхвата на защитената зона и едва след като се убеди в това, че автомобилът му не попада в нея да го паркира. Действително паркирането в близост до плажната алея спестява много усилия, но води до негативни ефекти върху околната среда, които не следва да се оставят без последствия и за които законодателят е предвидил да се полагат грижи, поради което и нарушението не разкрива белезите на такова с ниска обществена опасност и/или укоримост.

Поради изложеното съдът намира, че обжалваното НП следва да се

потвърди като правилно и законосъобразно.

На основание чл. 63д, ал.3 от ЗАНН (Нов - ДВ, бр. 109 от 2020 г., в сила от 23.12.2021 г.) в производствата пред районния и административния съд, както и в касационното производство страните имат право на присъждане на разноси по реда на Административнопроцесуалния кодекс.

Съдът се произнася по разносните сторени по делото, което разглежда, когато страните са поискали това.

От процесуалния представител на наказващия орган е направено искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Искането за присъждане на разноси от страна на процесуалния представител на наказващия орган е направено своевременно.

В настоящото производство юрисконсулт е извършил процесуално представителство, като е депозирал писмено становище по делото и с оглед крайния изход на спора и направеното от негова страна искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, въззивникът следва да бъде осъден на основание чл.63д, ал.4 вр. чл. 143, ал. 4 от АПК да заплати на ОД на МВР Варна юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 лева, определено съгласно чл. 144 от АПК, вр. чл. 78, ал. 8 от ГПК, вр. чл. 37, ал. 1 от ЗПП, вр. чл. 27е от Наредба за заплащането на правната помощ.

Макар законът и цитираната наредба да предвиждат възнаграждение за представителство по административно- наказателни дела в размер от 80 до 120 лв. , съдът намира, че следва да бъде присъдено такова в минимален размер, тъй като липсва каквато и да било фактическа и правна сложност на случая, което е видно и от липсата на каквито и да било процесуални усилия на юрк. по поддържане на обвинителната теза на АНО.

Това мотивира съда да присъди юрисконсултско възнаграждение в минимален размер—80лв.

Воден от горното, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА НП 442а-197/22 от 07.04.2023г. на Началник сектор ОП Четвърто РУ към ОД на МВР - Варна, с което на М. Г. К. с ЕГН ***** за нарушение на чл. 17а, ал. 2 от ЗУЧК му е наложено наказание

по чл. 30, ал. 3 ЗУЧК „глоба“ в размер на 1000 лв.

ОСЪЖДА М. Г. К. с ЕГН ***** да заплати на ОД на МВР-Варна сумата от 80 /осемдесет/ лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Административен съд – гр. Варна на основанията, по реда на глава 12 от АПК в 14-дневен срок от съобщаването му на страните, че е изготвено.

Съдия при Районен съд – Варна: _____